

Este Bacăul un oraș bacovian?

Am trăit în Bacău de la patru la nouăsprezece ani și m-am întors aici cam pe la patruzeci și cinci de ani. M-am întrebat uneori dacă Bacăul este orașul lui Bacovia, orașul amurgurilor violet, al sicriilor de plumb, al copacilor albi și negri. În afară de amurguri violet, n-am găsit altceva bacovian orașului. Dar în spiritul poetului îmi par a fi ciourile, ca o pecingine, ce se foiesc peste tot, dar ele nu sunt cu adevărat bacoviene. Ar trebui niște corbi mai degrabă, dar nici ei nu și-ar avea rostul, la Bacovia nu găsești presentimentul morții, ci o tonică separare a vieții de moarte, subiectul viu are știre despre morți ce putrezesc și despre degradarea universului prin mirosuri și sunete, adică prin zvonuri. Un zvon e și mirosul morților ce putrezesc. Eul poetic bacovian ar fi doar un observator, parcă neimplicat în nimic, dacă universul poeziei sale ar imita pe cel real. Dar nu imită, ci universul este scornit de poet și de vreme ce-l produce, e implicat în el.

Bacovianismul – starea de spirit muzicală și cromatică a

unui mare poet ce auzea clavire astrale. Nu se naște dintr-un spațiu real și de aceea Bacăul n-ar putea da un al doilea Bacovia autentic. Cine să mai repete starea de spirit a lui Bacovia, când stările de spirit sunt ca amprente, unice pentru fiecare om... Dar dacă ar fi Bacăul orașul bacovian, am putea trăi sub apăsarea lespezilor și sicriilor de plumb, printre copaci albi și negri și decoruri de doliu, ascultând melodia îndepărtatelor clavire, cu mâinile și picioarele rebegite și suferinzi de-o nobilă singurătate? Da, am putea trăi, fără îndoială că am putea trăi, altfel nu am accepta nici orașul lui Bacovia, orașul imaginar – orașul morții, orașul contrastelor funerare. Da, al contrastelor, pentru că acesta e semnul bacovian,

contrastul. Cadavrele se descompun sub căldura toridă, iar oamenii vii sunt reci ca morții. Alb și negru. Ba clavire celeste, ba fanfare funebre. Iar în viața reală, nu este Bacovia omul unor veritabile, ba chiar incredibile contraste?

Și iată marele secret al artei bacoviene și al artei în genere: să crezi un oraș imaginar, mai autentic decât cel real.

Un oraș ce pare mai real decât cel real. Mai bine conturat.

Un oraș cu o viață a lui, mult mai pregnantă ca viața sa reală, în totul anonimă. Un oraș memorabil, spre deosebire de palidul oraș real. Un oraș ce este atât de viu, încât pe lângă el orașul real pare mort.

Dan PERȘA

Martie

- 02 - Ștefan P. Radianu (1854-1921)**, agronom, profesor, publicist, 165 ani;
05 - Gheorghe Pătrar (1939-2004), bibliograf, istoric literar, publicist, 80 ani;
07 - Vasile Apostol (1909-1941), erou național, 110 ani; **Grigore Dan Dalban**, pictor, 75 ani;
08 - Roni Căciularu, jurnalist; prozator, 80 ani;
11 - Constantin Th. Botez (1929-1992), istoric, 90 ani; **Gheorghe Simion**, profesor, cercetător, 95 ani;
13 - Viorel Cruceanu, istoric, profesor, 60 ani;
15 - Ion Mihalache, pictor, 55 ani;
19 - Eliza Verman, prozatoare, scenaristă, 35 ani;
20 - Aura Grigorescu, artist decorator, 115 ani; **Dan Palade**, pictor, 65 ani; **Elena Petriman-Țărălungă**, profesoară, juristă, poetă, prozatoare, 70 ani;
23 - Gheorghe Banu (1889-1957), medic, profesor universitar, 130 ani;
24 - Vasile Melica (1924-2001), pictor, 95 ani;
26 - Pompei Gh. Samaritan (1879-1942), medic, publicist, 140 ani;
28 - Elena Ciobanu, conferențiar universitar, poetă, eseistă, traducătoare, 45 ani;
29 - Nela Mariana Zare, actriță, 60 ani;
30 - Carmen Poenaru, plasticiană, 55 ani;

Mădălina Rotaru, jurnalistă, poetă; 40 ani;
31 - Dan Sandu, profesor, poet, 65 ani.

Aprilie

- 04 - Ioana Boca**, istoric; 45 ani;
07 - Elvira Enea (1904-1988), plasticiană, 115 ani; **Ovidiu Marciuc (1959-2017)**, pictor, grafician, 60 ani; **Maria Margos**, pictor naiv, 55 ani;
09 - Vicențiu Ghioldum (1944-1995), poet, cineast, 75 ani;
10 - Dumitru Anton, medic, 80;
15 - Anta Raluca Buzinschi (1964-1983), poetă, 55 ani; **Iulia Ștefănescu**, medic, 70 ani;
Jubilee
17 - Dan Platon, prozator, cineast, 90 ani; **Nela Duhu**, solistă de muzică populară, 45 ani;
18 - Gheorghe Iorga, profesor, traducător, critic literar, eseist, 65 ani;
22 - Ion Dragomir, poet, publicist, 75 ani;
24 - Vasile Adăscăliței (1929-2007), profesor universitar, folclorist, eseist, 90 ani; **Gheorghe Dumitrașcu (1954-2014)**, pictor, 65 ani;
25 - Cătălina Dănilă, ceramistă, 45 ani; **Virgiliu Băncilă**, inginer, 75;
27 - Adi Cristi, poet, publicist, 65 ani;
28 - Emil Ariton, profesor, matematician, poet, 70 ani;
29 - Vintilă Dumitru Dabija, profesor, dirijor, 60 ani.